

Sygn. akt V AGa 28/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2022r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca – SSA Barbara Konińska

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2022r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko D. A., M.K., J. G.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki i pozwanego D.A.

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 12 października 2020r., sygn. akt XIII GC 160/16

1. oddała obie apelacje;
2. zasądza od pozwanego D. A. na rzecz powódki kwotę 4.050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego;
3. zasądza od powódki na rzecz pozwanego J. G. kwotę 4.050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Barbara Konińska

Sygn. akt V AGa 28/21

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

w pozwie wniesionym przeciwko D. A., M. K. i J. G. domagała się zapłaty solidarnie kwoty 160.858,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że każdy z pozwanych pełnił funkcję członka zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.. Dodała, że nakazem zapłaty z dnia 20 grudnia 2013r. sygn. akt XXVI GNc 1024/13 Sąd Okręgowy

w Warszawie zasądził od tej spółki na rzecz powódki kwotę 124.100,00 zł z ustawowymi odsetkami oraz kosztami postępowania, a egzekucja należności nie została umorzona, ale w jej toku okazało się, że spółka jest niewypłacalna. Podniosła też, że z art. 299 § 1 k.s.h. wynika, że jeżeli egzekucja przeciwko spółce z ograniczoną odpowiedzialnością okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania.

Pozwany J. G. w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia powództwa w całości. Wskazał, że był prezesem zarządu spółki od dnia 8 października 2010r. do dnia 5 września 2013r., kiedy to został skutecznie odwołany z pełnionej funkcji.

W uzasadnieniu wskazał, że w okresie od 15 listopada 2012r. do 20 kwietnia 2012r. roku przebywał na zwolnieniu lekarskim, z powodu objawów o obrazie zespołu depresyjnego, spowodowanych ówczesną sytuacją rodzinną - rozwodem. Wskazał, że z powodu złego stanu zdrowia psychicznego przebywał również na zwolnieniu lekarskim od 11 września 2013r. do 12 lutego 2014r. Podniósł, że zobowiązania wobec powódki mogły powstać i stać się wymagalne w okresach, w których przebywał na zwolnieniu lekarskim a zatem nie miał bieżących informacji na temat działalności spółki, a także nie mógł w sposób realny nią zarządzać. Wskazał, że według jego wiedzy (...) Sp. z o.o. posiada wierzytelności,

z których możliwe jest zaspokojenie potencjalnych należności powoda, w tym wierzytelności na kwotę 440.000 zł od Z. W.. W dalszej części pozwany wskazał, że w okresie sprawowania przez niego funkcji prezesa zarządu spółka była aktywnym, wypłacalnym podmiotem gospodarczym posiadającym własny majątek, według stanu na 29 lipca 2013r. nie odnotowała zaległości wobec zakładu ubezpieczeń społecznych, nie miała również żadnych zaległości wobec urzędu skarbowego i w okresie sprawowania przez niego funkcji nie zaistniały przesłanki do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki.

Pozwany M. K. w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia powództwa w całości. W uzasadnieniu podniósł że nie zgadza się z wszelkimi twierdzeniami, argumentami, podniesionymi okolicznościami i z faktami przywołanymi i sformułowanymi przez stronę powodową w pozwie.

Pozwany D.A. w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia powództwa w całości. Wskazał, że funkcję członka zarządu spółki (...) Sp. z o.o. pełnił wyłącznie w okresie od 25 lutego 2014r. do 11 czerwca 2014r.

Zarzucił, że powódka nie poniosła jakiegokolwiek szkody w związku z niezgłoszeniem przez niego wniosku o ogłoszenie upadłości, gdyż przez cały okres pełnienia przez niego funkcji sytuacja finansowa spółki w żaden radykalny sposób się nie zmieniła. Wskazał też, że nawet w przypadku gdyby powódka zgłosiła swoją wierzytelność w ramach ewentualnego postępowania upadłościowego stan finansów (...) Sp. z o.o. nie uległ praktycznie jakimkolwiek zmianom, w związku z tym powódka wobec niezłożenia wniosku o ogłoszenie upadłości nie poniosła jakiegokolwiek szkody oraz, że nie ponosi on winy za niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości, spółka nie posiadała bowiem jakichkolwiek środków, które umożliwiłyby złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz opłacenie kosztów postępowania upadłościowego.

Pismem procesowym z 5 kwietnia 2017r. powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 992,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami /k.267/. W uzasadnieniu wskazała, że rozszerzenie powództwa wynika z powstałych po jego wytoczeniu kolejnych kosztów egzekucji wskazanych w postanowieniu komornika z 29 grudnia 2016r. tj. kosztów zastępstwa prawnego w egzekucji w kwocie 900,00 zł oraz różnicą tych kosztów wskazanych w pkt 3 postanowienia i kwotą kosztów wskazanych w pozwie.

Kolejnym pismem z dnia 11 stycznia 2019r. powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 24.833,60 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie /k. 611/. Wskazana kwota obejmowała różnicę kwoty odsetek za opóźnienie naliczonych od należności głównej określonej tytułem wykonawczym wskazanych w pozwie oraz odsetek skapitalizowanych na dzień 15 stycznia 2019r.

Wyrokiem z dnia 12 października 2020r., sygn. XIII GC 160/16 Sąd Okręgowy w Katowicach zasądził od pozwanego D. A. na rzecz powódki kwoty 160.858,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 10 grudnia 2016r., 992,45 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 30 czerwca 2017r., 24.833,66 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 13 lutego 2019r.; w pozostałym zakresie powództwo w stosunku do tego pozwanego oddalił; zasądził od pozwanego D. A. na rzecz powódki 15.260,00 zł tytułem kosztów postępowania; oddalił powództwo w stosunku do pozwanych M.K. i J. G.; zasądził od powódki na rzecz pozwanego J. G. 8.717,00 zł tytułem kosztów postępowania i orzekł o wydatkach postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty:

(...) Sp. z o.o. została wpisana do Krajowego Rejestru Spółek 08 października 2010r. W zakresie swojej działalności spółka zajmowała się gospodarką odpadami. Posiadała własny zakład produkcji paliw alternatywnych dla cementowni.

Funkcję prezesa zarządu spółki pełnił od dnia jej rejestracji J. G.. Pozwany został odwołany z funkcji w dniu 5 września 2013r. W dniu 9 grudnia 2013r. został wykreślony z rejestru. W okresie od listopada 2012r. do kwietnia 2013r. oraz od września 2013r. do lutego 2014r. J. G. leczył depresję i przebywał na zwolnieniach lekarskich. W okresie od 15 listopada 2012r. do 12 lutego 2014r. pozwany leczył się psychiatrycznie z powodu objawów zespołu depresyjnego. Zaburzenia te miały zmienną intensywność, okresowo nasilały się utrudniając pozwanemu w znacznym stopniu lub uniemożliwiając sprawne funkcjonowanie zawodowe i społeczne. Zaburzenia te miały charakter przewlekły i trudno poddawały się leczeniu.

W dniu 5 września 2013r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o.o. powołało M. K. na funkcję prezesa zarządu spółki. M. K. wpisany został do Rejestru, jako kolejny prezes zarządu w dniu 9 grudnia 2013r. Wykreślony został w dniu 25 lutego 2014r.

D.A. wpisany został do KRS jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. w dniu 25 lutego 2014r. Rezygnację z pełnionej funkcji pozwany złożył 11 czerwca 2014r.

W dniu 30 grudnia 2013r. Sąd Okręgowy w Warszawie wydał w postępowaniu upominawczym sygn. akt XXVI 1024/13 nakaz zapłaty, którym zasądził od (...) Sp.

z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. 124.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 października 2013r. oraz 5.169,00 zł tytułem kosztów postępowania. Roszczenie zasądzone nakazem wynikało z treści łączącej strony umowy o współpracy z dnia 2 lipca 2012r., której przedmiotem był odbiór przez (...) Sp. z o.o. odpadów określonych w posiadanych decyzjach. Zasądzone roszczenia udokumentowane zostały fakturami wystawianym przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. w okresie od 28 lutego 2013r do 31 lipca 2013r. Tytuł wykonawczy wysłano pełnomocnikowi powoda 12 czerwca 2014r.

Powódka w oparciu o posiadany tytuł wykonawczy wszczęła przeciwko (...) Sp. z o.o. egzekucję. Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2016r. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym (...)w W. umorzył postępowanie egzekucyjne. Decyzję uzasadnił tym, że egzekucja z ruchomości, rachunków bankowych, wierzytelności i innych praw majątkowych jest bezskuteczna. Na mocy tego postanowienia przyznano powódce koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 900 zł.

W 2011r. spółka (...) Sp. z o.o. była w dobrej kondycji finansowej. Zgodnie z danymi wynikającymi z rocznego sprawozdania finansowego na dzień 31 grudnia 2011r. suma kapitałów własnych spółki była dodatnia i wynosiła 1.255.767,33 zł. Suma majątku spółki wynosiła 2.472.316,18 zł. Na dzień 31 grudnia 2012r. sytuacja finansowa spółki uległa pogorszeniu, ale spółka w dalszym ciągu była w dobrej kondycji finansowej. Zgodnie

z danymi wynikającymi z rocznego sprawozdania finansowego na dzień 31 grudnia 2012r. suma kapitałów własnych spółki była dodatnia i wynosiła 885.269,13 zł. Suma majątku spółki wynosiła 2.001.954,74 zł. W okresie od stycznia 2013r. do sierpnia 2013r. spółka prowadziła działalność gospodarczą, składała deklaracje do Urzędu Skarbowego oraz regulowała wynikające z tego zobowiązania podatkowe. Średniomiesięczny przychód spółki w ośmiu miesiącach 2013r. wynosił 378.000,00 zł. Utrata płynności finansowej spółki nastąpiła na przełomie 2013r. i 2014r.

W dniu 24 listopada 2016r. Sąd Rejonowy Lublin – Wschód w Lublinie ogłosił upadłość M. K. jako osoby fizycznej nie prowadzącej działalności gospodarczej i wezwał jego wierzycieli aby w terminie miesiąca od daty obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Monitorze Sądowym i Gospodarczym zgłosili swoje wierzytelności sędziemu komisarzowi. Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2018r. Sąd Rejonowy Lublin- Wschód w toku postępowania upadłościowego IX GUp 107/16 umorzył wszystkie zobowiązania upadłego M.K. powstałe przed dniem ogłoszenia

upadłości, tj. przed 24 listopada 2016r. bez ustalenia planu spłaty wierzycieli z wyjątkiem ewentualnych zobowiązań, o których mowa w art. 491(21) ust.2 ustawy prawo upadłościowe.

Sąd Okręgowy wskazał, że powódka wykazała bezskuteczność prowadzonej przeciwko spółce (...) Sp. z o.o. egzekucji przedstawiając postanowienie o umorzeniu egzekucji z dnia 29 grudnia 2016r. i brak jest podstaw wnioskowania, że spółka posiada rzeczywisty majątek, z którego możliwe jest przeprowadzenie skutecznej egzekucji. Podniósł, że pozwany J. G. w sposób skuteczny zwolnił się z odpowiedzialności za nieuregulowane zobowiązania spółki (...) z uwagi na przewlekłą chorobę uniemożliwiającą pełnienie funkcji oraz z uwagi na to, że z opinii biegłego nie sposób wnioskować, aby przesłanki zgłoszenia wniosku o upadłość spółki ziściły się w okresie, w jakim w 2013r. pozwany pełnił funkcję członka zarządu spółki. Sąd Okręgowy wskazał, że utratę płynności finansowej spółki biegły oszacował na przełom 2013/2014r a więc okres, którym pozwany nie pełnił już funkcji w zarządzie spółki.

Sąd Okręgowy wskazał także, że postanowieniem z dnia 18 czerwca 2018r. Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie w toku postępowania upadłościowego IX GUp 107/16 umorzył wszystkie zobowiązania upadłego M. K. powstałe przed dniem ogłoszenia upadłości tj. przed 24 listopada 2016r. bez ustalenia planu spłaty wierzycieli z wyjątkiem ewentualnych zobowiązań, o których mowa w art. 491(21) ust.2 ustawy prawo upadłościowe. Zważywszy na fakt, że dochodzone roszczenie ma charakter odszkodowawczy i co do zasady jego podstawę upatruje się w art. 415 k.c. to wskazał dalej Sąd Okręgowy, że nie mieści się ono w kategorii wyjątków określonych w art. 491(21) ust. 2 ustawy prawo upadłościowe a co za tym idzie umorzenie roszczenia implikuje oddalenie powództwa w odniesie do M.K. w całości.

Brak było natomiast w ocenie Sądu Okręgowego podstaw do uwzględnienia zarzutów pozwanego D. A.. Jak wskazał Sąd Okręgowy zeznania tego pozwanego pozostają w sprzeczności z zeznaniami A. P., który twierdził wyraźnie, że pozwany informował go o sytuacji finansowej spółki, w tym także o istniejących zajęciach komorniczych oraz o braku środków finansowych w spółce. Zakładając jednak nawet prawdziwość zeznań pozwanego, to fakt braku wiedzy o sytuacji finansowej, zdaniem Sądu Okręgowego nie zwalnia go z odpowiedzialności a świadczy wyłącznie o tym, że zgodził się on przyjąć funkcję bez zapoznania się z dokumentacją spółki oraz rzeczywistą sytuacją majątkową i finansową (...) Sp. z o.o. Podniósł także Sąd Okręgowy, że pozwany nie wykazał w sposób skuteczny, że powódka nie poniosła szkody w konsekwencji braku złożenia wniosku o upadłość spółki. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na mocy art. 299 k.s.h. uwzględnił żądanie pozwu w zakresie należności głównej w całości i orzekł o odsetkach na mocy 481 k.c. od dat następujących po doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu oraz pism procesowych rozszerzających żądanie pozwu. Powództwo oddalił w zakresie odsetek za okresy poprzedzające doręczenie pism procesowych jako nie znajdujące podstaw prawnych.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 98 k.p.c.

Pozwany D. A. zaskarżył wyrok w części go dotyczącej i zarzucił naruszenie w stosunku do niego art. 299 k.s.h. przez jego zastosowanie, mimo że nie zostało wykazane, że w okresie kiedy sprawował funkcję prezesa zarządu zaistniały przesłanki do ogłoszenia upadłości; art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 217 k.p.c. oraz art. 278 § 1 k.p.c. poprzez niepozyskanie mimo stosownych wniosków dowodowych pozwanego, dokumentacji finansowej spółki (...); naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez przyznanie waloru wiarygodności opinii biegłego z zakresu rachunkowości, podczas gdy opinia nie jest kategoryczna i nie pozwala na dokonanie na jej podstawie kluczowych ustaleń. Podnosząc powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie wobec niego powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach.

Powódka w apelacji zaskarżyła wyrok w części oddalającej powództwo zarzucając naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez poczynienie ustaleń błędnych bo sprzecznych z zebrany materiał dowodowy polegających na przyjęciu, że pozwany G. nie ponosi winy w niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie ze względu na zaburzenia psychiczne, oraz że nie miał on

obowiązku złożenia tego wniosku gdyż niewypłacalność nastąpiła dopiero na przełomie 2013r. i 2014r., kiedy ten pozwany nie sprawował mandatu członka zarządu; art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 491²¹ ust.2 prawa upadłościowego przez dokonanie ustaleń błędnych, że zobowiązanie pozwanego K. wobec powódki zostało skutecznie umorzone postanowieniem sądu upadłościowego; art. 299 § 1 i 2 k.s.h. poprzez błędne uznanie, że roszczenia powódki wobec pozwanych G. i K. nie zasługują na uwzględnienie z uwagi na wykazanie przez pozwanego G. przesłanek egzoneracyjnych oraz że dług pozwanego K. został skutecznie umorzony; art. 481 § 1 w zw. z art. 482 § 1 k.c. w zw. z art. 299 § 1 k.s.h. poprzez błędne uznanie, że zasądzenie odsetek za opóźnienie z tytułu rozszerzonych żądań pozwu za okres sprzed doręczenia pozwanym pism rozszerzających powództwo nie znajduje podstawy prawnej. Powódka podnosząc powyższe zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości co do wszystkich pozwanych i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania.

W odpowiedziach na apelacje pozwany M. K. wniosł o ich oddalenie i zasądzenie od powódki i pozwanego D.A. na jego rzecz kosztów postępowania.

Pozwany J. G. wniosł o oddalenie obu apelacji jako niezasadnych i zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów postępowania apelacyjnego.

Powódka w odpowiedzi na apelację pozwanego D.A. wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania za instancję odwoławczą.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacje podlegały oddaleniu jako niezasadne.

Sąd Okręgowy nie dopuścił się zarzucanego mu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 217 k.p.c. oraz art. 278 § 1 k.p.c. Jak wynika z akt postępowania, Sąd Okręgowy na wniosek pozwanego zobowiązał Kancelarię (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w L. do przesłania całości dokumentacji rachunkowo księgowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, jednakże jak wynika z pisma tej Kancelarii (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w L. z dnia 29 sierpnia 2017r. umowa o prowadzenie ksiąg rachunkowych została wypowiedziana przez kancelarię pismem z dnia 30 grudnia 2013r. i w związku z tym wydano przedstawicielowi spółki (...) dokumentację rachunkowo-księgową /k. 305 akt/. Jak wynika zaś z treści złożonego wypowiedzenia umowa o prowadzenie ksiąg rachunkowych z dnia 3 grudnia 2013r. została wypowiedziana bez okresu wypowiedzenia z uwagi na brak współpracy zleceniodawcy przy jej realizacji, jak również brak zapłaty za wykonaną pracę i uległa rozwiązaniu z dniem 31 grudnia 2013r. /oświadczenie o wypowiedzeniu – k. 306 akt/. Pod powyższym oświadczeniem widnieje zaś zapis „Wyrażam zgodę” i podpis „D. A.” /k. 306 akt/. Sąd Okręgowy zwrócił się także o nadesłanie stosownej dokumentacji pismem z dnia 6 września 2017r. do Zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. /k. 308, 310-312 akt/, następnie zwrócił się do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w K. i dla W., oraz Naczelnika Urzędu Skarbowego o informacje co do egzekucji przeciwko (...) oraz o nadesłanie dokumentów /k. 610, 615–617 akt/. Jak wynika z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w K., dokonano zajęcia rachunków bankowych tej spółki w dniu 15 września 2014r. i okazało się, że rachunki są zamknięte /k. 679 akt/. Korespondencja skierowana do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. nie została podjęta, w efekcie czego żądane dokumenty nie zostały przez spółkę złożone. Pozwany D. A. nie wykazał zaś, by owych dokumentów nie był sam w stanie złożyć, nawet nie wskazując by próbował się do tejże spółki o owe dokumenty zwrócić.

Jak zaś wskazał biegły z zakresu rachunkowości P. K. utrata płynności spółki nastąpiła niewątpliwie na przełomie 2013r. i 2014r. a stwierdzenie biegłego, że nie może ustalić dokładnej daty, w jakiej zaistniały przesłanki do złożenia

wniosku o upadłość spółki nie oznacza, że opinia nie jest kategoryczna. Zatem, wbrew zarzutom pozwanego D. A., mogła stanowić podstawę ustaleń w sprawie. Biegły określił

w sposób wystarczający utratę płynności finansowej spółki a brak było potrzeby określania jej bliżej konkretną datą dzienną. Biegły wskazał także w treści swej opinii że nie może ocenić

i ustalić, czy w sytuacji złożenia przez pozwanych wniosku o ogłoszenie upadłości

w ustawowym terminie wierzyciel poniósłby szkodę i w jakiej wysokości. Od opinii głównej złożonej przez biegłego pozwany D. A. złożył zarzuty, opinię tę kwestionując w zakresie utraty płynności spółki i możliwości zgłoszenia wniosku

o ogłoszenie upadłości pismem z dnia 16 grudnia 2019r. /k. 770 akt/ i wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej celem ustalenia na jakiej podstawie biegły ustalił, że utrata płynności spółki nastąpiła niewątpliwie na przełomie 2013 i 2014r. Jak zaś wynikało

z uzupełniającej opinii tego biegłego spółka była zobowiązana do miesięcznych rozliczeń podatkowy (CIT, PIT do 20 dnia po zakończeniu miesiąca, VAT do 25 dnia po zakończeniu miesiąca) zatem zarząd spółki miał możliwość zapoznania się z jej sytuacją finansową najpóźniej 25 dnia po zakończeniu każdego miesiąca. Od opinii uzupełniającej pełnomocnik pozwanego D. A. nie złożył dalszych zastrzeżeń, nie zakwestionował jej, ani nie wniósł o jej uzupełnienie /k. 786, 795 akt/. Co więcej pełnomocnikowi pozwanego D. A. doręczono odpis postanowienia z dnia 28 lipca 2020r., w którym Sąd Okręgowy uprzedził pozwanego M. K. działającego bez pełnomocnika o tym iż w związku z przeprowadzeniem postępowania dowodowego w całości, możliwością zamknięcia rozprawy oraz wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym może złożyć stanowisko na piśmie. Co prawda tożsame wezwanie nie było skierowane wprost do pełnomocników pozostałych pozwanych, jasno jednak z jego treści wynikało, iż Sąd Okręgowy uważa postępowanie dowodowe za przeprowadzone w całości. Sąd Okręgowy przy tym zobowiązał pełnomocników pozwanych do oświadczenia, czy złożone przez nich stanowiska uległy zmianie. Pełnomocnik pozwanego D. A. nie złożył odpowiedzi na powyższe pismo, z czego przy braku dalszych zastrzeżeń do opinii biegłego P. K., braku złożenia wniosku o jej uzupełnienie, braku złożenia przez pozwanego dokumentacji firmy (...), czy podtrzymania wniosku o ponowienie zażądania tej dokumentacji przez Sąd Okręgowy i przeprowadzenia z niej dowodu wywieść można, iż pozwany z podtrzymywania tychże wniosków zrezygnował. O ile zatem Sąd Okręgowy rzeczywiście zlecił biegłemu P. K. sporządzenie opinii bez zwrócenia się o dokumenty wskazane przez biegłego w piśmie z dnia 28 czerwca 2019r.

/k. 683 akt/, o tyle brak zgłoszenia przez pozwanego w zakreślonym przez Sąd Okręgowy terminie zarzutów do opinii i zażądania jej uzupełnienia o ustalenie czy w sytuacji złożenia przez pozwanych wniosku o ogłoszenie upadłości w ustawowym terminie wierzyciel poniósłby szkodę i w jakiej wysokości należy uznać za rezygnację z podtrzymywania wniosków dowodowych w tym zakresie. W efekcie pozwany D. A. nie wykazał, by na skutek braku złożenia przez niego wniosku o upadłość wierzyciel nie poniósł szkody (art. 6 k.c.)

Sąd Okręgowy nie naruszył także treści art. 233 § 1 k.p.c. ustalając, że zaburzenia psychiczne uniemożliwiały pozwanemu J. G. zgłoszenie wniosku

o upadłość, a przy tym, że niewypłacalność ta nastąpiła dopiero po okresie pełnienia przez niego funkcji bo na przełomie 2013r. i 2014r., kiedy ten pozwany nie sprawował mandatu członka zarządu. Ocena dowodów w świetle art. 233 § 1 k.p.c. dokonywana jest na podstawie przekonań sądu, jego wiedzy i doświadczenia życiowego. Ocena ta powinna uwzględnić wymagania prawa procesowego, wskazania wiedzy, reguły logicznego myślenia według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny ma obowiązek rozważyć materiał dowodowy jako całość, dokonując wyboru określonych środków dowodowych

i wając ich wiarygodność oraz moc odnieść się do pozostałego materiału dowodowego. Też zaś oceny zebranego materiału dowodowego Sąd Okręgowy dokonał, nie naruszając płynących z art. 233 § 1 k.p.c. reguł, czemu dał wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Jeżeli zaś z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym to ocena taka nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać choćby w równym stopniu na podstawie materiału sprawy dały się wysnuć wnioski odmienne (por. wyrok Sąd Najwyższego z 27 września 2002 r., II CKN 817/00). Stan zdrowia pozwanego J. G. i jego wpływ na funkcjonowanie tego pozwanego w sposób jednoznaczny wynika z zaświadczenia lekarskiego, a stan niewypłacalności spółki z opinii biegłych, niekwestionowanych ostatecznie przez strony.

Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości P. K.. Do opinii tej po jej uzupełnieniu strony nie zgłosiły dalszych zastrzeżeń, nie wniosły też żadnych zastrzeżeń do dopuszczonej przez Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 28 lipca 2020r. opinii biegłej J. M., z której również wynikało, że w okresie od 1 stycznia 2011r. do 5 września 2013r. brak było przesłanek do ogłoszenia upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.. Jak zaś już wskazano wyżej strony uprzedzone tym postanowieniem o przeprowadzeniu postępowania dowodowego w całości i możliwości zamknięcia rozprawy /k. 826-827, 829-831, 837-838 akt/ nie złożyły żadnych wniosków ani zastrzeżeń.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny ustalenia dokonane przez Sąd Okręgowy przyjmuje za własne bez potrzeby ich powtarzania.

Bezzasadnym okazał się zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 491⁽²¹⁾ ust.2 prawa upadłościowego Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2018r. Sąd Rejonowy Lublin -Wschód w Lublinie IX GUp 107/16 z dnia 18 czerwca 2018r. umorzył zobowiązania upadłego M. K.powstałe przed dniem ogłoszenia upadłości, to jest przed dniem 24 listopada 2016r., bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, z wyjątkiem ewentualnych zobowiązań, o których mowa w art. 491⁽²¹⁾ ust.2 ustawy Prawo upadłościowe. W myśl zaś art. 491⁽²¹⁾ ust.2 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe (t.j. Dz.U. z 2020r., poz. 1228) nie podlegają umorzeniu zobowiązania o charakterze alimentacyjnym, zobowiązania wynikające z rent z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci, zobowiązania do zapłaty orzeczonych przez sąd kar grzywny, a także do wykonania obowiązku naprawienia szkody oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, zobowiązania do zapłaty nawiazki lub świadczenia pieniężnego orzeczonych przez sąd jako środek karny lub środek związany z poddaniem sprawcy próbie, jak również zobowiązania do naprawienia szkody wynikającej z przestępstwa lub wykroczenia stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem oraz zobowiązania, których upadły umyślnie nie ujawnił, jeżeli wierzyciel nie brał udziału w postępowaniu. Zatem jak wskazuje brzmienie ustawy, umorzeniu nie podlegają wszystkie zobowiązania o charakterze odszkodowawczym ale tylko dotyczące szkody na osobie skoro wyłącznie osoby fizycznej może dotyczyć odszkodowanie za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci. Prawidłowo zatem Sąd Okręgowy oddalił powództwo w stosunku do pozwanego M.K. wobec umorzenia zobowiązania tego pozwanego wobec powódki i braku przesłanek do zastosowania art. 491⁽²¹⁾ ust.2 ustawy Prawo upadłościowe.

W efekcie Sąd Okręgowy nie naruszył także art. 299 k.s.h. oddalając powództwo wobec pozwanego M. K.. Sąd Okręgowy nie dopuścił się także naruszenia art. 299 § 1 i 2 k.s.h. oddalając powództwo wobec pozwanego J. G.. Pozwany J. G. wykazał przesłanki egzoneracyjne wskazane w art. 299 § 2 k.s.h. to jest, że w czasie kiedy sprawował funkcję członka zarządu nie zachodziły podstawy do zgłoszenia wniosku o upadłość oraz że nie zgłosił wniosku o upadłość bez swej winy. Sąd Apelacyjny w całości podziela wywody Sadu Okręgowego w tym zakresie bez potrzeby ich powtarzania. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania nie można także zarzucić Sądowi Okręgowemu obrazy tego przepisu w stosunku do pozwanego D. A. wobec niezakwestionowanego ostatecznie ustalenia, że podstawy do ogłoszenia upadłości zaszły na przełomie 2013 i 2014r. i wobec braku wykazania przez tego pozwanego przesłanek egzoneracyjnych z art. 299 § 2 k.s.h., do czego pozwany był zobowiązany zgodnie z treścią art. 6 k.c. Jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy zeznania pozwanego D.A. były sprzeczne z zeznaniami świadka A. P., który zeznał że pozwany informował go o sytuacji finansowej spółki, w tym także o istniejących zajęciach komorniczych. Pozwany nie wykazał przy tym tezy o braku środków finansowych na przeprowadzenie postępowania upadłościowego ani braku możliwości dokapitalizowania spółki, czy zaciągnięcia kredytu, nie wykazał również, że sytuacja spółki w okresie sprawowania przez niego funkcji nie uległa zmianie.

Sąd Okręgowy nie naruszył też art. 481 § 1 w zw. z art. 482 § 1 k.c. w zw. z art. 299 § 1 k.s.h. Prawidłowo Sąd Okręgowy zasądził odsetki za opóźnienie od dochodzonych należności zarówno głównej, jak skapitalizowanych w toku postępowania odsetek, licząc je od dat następujących po doręczeniu pozwanemu D. A. odpisu pozwu oraz pism procesowych rozszerzających żądanie pozwu. Nie można bowiem przyjąć, by pozwany miał pozostawać przed doręzeniem mu stosownego wezwania do zapłaty

w opóźnieniu w zapłacie skoro nie wiedział, że ma daną kwotę świadczyć. Termin świadczenia określonego art. 299 k.s.h. nie jest oznaczony i nie wynika z właściwości zobowiązania. Zatem jego spełnienie powinno nastąpić niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do jego wykonania, co wynika z treści art. 455 k.c. Funkcję tego wezwania w niniejszej sprawie spełniło dopiero doręczenie pozwanemu D. A. odpisu pozwu a następnie pism rozszerzających powództwo.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie 1 wyroku na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 15 zzs⁽¹⁾ ust.1 pkt.4 ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz.U. z 2020r., poz. 1842 ze zm.). O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Apelacyjny orzekł na zasadzie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt. 6 i 10 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018r., poz. 265). Sąd Apelacyjny nie orzekał o zwrocie kosztów na rzecz pozwanego M. K. wobec braku wykazania poniesienia takowych kosztów przez pozwanego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Barbara Konińska